

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 217/2011-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. júna 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Bc. J. S., L., zastúpeného advokátkou JUDr. A. Ch., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a podľa čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3 Nt 1652/2002 z 13. mája 2002, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. Bc. J. S. **o d m i e t a** ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. apríla 2011 doručená sťažnosť Ing. Bc. J. S. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a podľa čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 3 Nt 1652/2002 z 13. mája 2002 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľovi bol v trestnom konaní vedenom proti jeho osobe napadnutým uznesením okresného súdu ustanovený obhajca JUDr. J. V.. Dôvodom podania sťažnosti ústavnému súdu sťažovateľom malo byť porušenie jeho práva na obhajobu v trestnom konaní postupom okresného súdu, ktorý mu ustanovil obhajcu ex-offo bez poskytnutia možnosti si ho zvoliť podľa svojho vlastného uváženia, čím bol tak povinný/nútený súhlasiť s obhajcom ustanoveným okresným súdom, a teda „... *postupom Okresného súdu... bolo porušené moje právo na obhajobu nakoľko mi ako obvinenému mala byť poskytnutá možnosť zvoliť si obhajcu. Ak tak súdu neurobil zasiahol tak výrazným spôsobom do môjho práva na obhajobu.*“.

3. Na základe uvedeného sťažovateľ žiadal ústavný súd, aby nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo Ing. Bc. J. S. na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy... a podľa čl. 40 ods. 3 Listiny... a čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru... postupom Okresného súdu... v konaní 3 Nt 1652/02 porušené bolo.

2. Zrušuje sa opatrenie Uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 13. 5. 2002 č. k. 3 Nt 1652/02.

3. Ing. Bc. J. S. sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 7500 €...“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky).

republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov – ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

5. V sťažnosti je oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáhal. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy).

6. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, III. ÚS 124/04). Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03).

7. Zo zistení ústavného súdu vyplynulo, že sťažovateľovi bolo uznesením vyšetrovateľa Krajského úradu vyšetrovania Policajného zboru v B. pod ČVS: KUV-51/01-OVEK-OB z 22. apríla 2002 vznesené obvinenie pre trestný čin falšovania a pozmeňovania peňazí a cenných papierov formou spolupáchateľstva. Z dôvodu nutnej obhajoby bol sťažovateľovi na návrh vyšetrovateľa Policajného zboru v prípravnom konaní uznesením okresného súdu sp. zn. 3 Nt 1652/2002 zo 6. mája 2002 ustanovený najskôr obhajca JUDr.

S. Ch. Na základe ďalšej žiadosti vyšetrovateľa Policajného zboru v prípravnom konaní bol napadnutým uznesením okresného súdu sťažovateľovi zmenený pôvodne ustanovený obhajca JUDr. S. Ch. a ustanovený nový obhajca JUDr. J. V. Z uvedeného je „*prima facie*“ zrejmé, že k ustanoveniu JUDr. J. V. ako obhajcu ex-offo došlo ešte v roku 2002, pričom sťažovateľova sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 21. apríla 2011, to znamená dávno po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty, preto bolo potrebné jeho sťažnosť odmietnuť ako podanú oneskorene.

8. Nad rámec už uvedeného (bod 7) ústavný súd dodáva, že v súčasnosti sa vedie trestné konanie proti sťažovateľovi na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. PK 1 T 56/2003 (v rámci odvolania rozhodoval Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 To 102/2009). V týchto konaniach sťažovateľ disponoval viacerými obhajcami, ktorí boli nielen ustanovení súdom ex-offo ako napr. JUDr. A. Ch. (ktorá aj podala sťažnosť ústavnému súdu, pozn.), ale aj zvolení samotným sťažovateľom, napr. JUDr. J. S. či JUDr. R. T.

9. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júna 2011